

rättighet att redan under loppet af detta år uppsäga arrendena till afträde den 14 mars 1888.

På grund af hvad jag här ofvan anfört får jag härmed yrka,

att Riksdagen för sin del beslutar, att arrendator af statens jordbruksfastighet må ega rätt att, om han så önskar, få under loppet af innevarande år uppsäga arrendet till afträde den 14 mars 1888.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

A. Johansson
i Löfåsen.

N:o 51.

Af herr **A. G. Björkman**, om *åsättande af tull å fläsk, ister, kött, smör, ost och majs.*

Ej mindre med hänsyn till vår modernärings tryckta ställning och behof af intensiv utveckling än till ästadkommande af jemförlig och rättvis likställighet mellan jordbrukets och industriens förädlade alster (de senare skyddas af flera hundra tullsatser) och dymedelst förebygga en strid, som, i likhet med den, som utgör »frihetstidens» vrängsida, hotar att förtrycka vårt statsskick, ändamålslost utnöta nationens både materiella och intellektuella krafter och helt säkert medför reaktionen som slutresultat, vågar jag, med fasthållande af nuvarande tullsystem, föreslå tull på åtskilliga här nedan nämnda förädlade jordbruksprodukter, såsom: fläsk, smör etc.

Att det amerikanska fläsket, som väl tullen gemenligen skulle komma att drabba, med sin mindre rikedom på ägghvitartade ämnen gent emot vårt inhemska köttmängda fläsk är af mindre näringsvärde än det sist-

nämnda, bör för hvar och en, som känner till de qväfvehaltiga och qväfvefria födoämnenas inbördes förhållande till hvarandra, vara påtagligt, hvad det inhemska fläsket (äfven bortsedt från att det i öfrigt är helsosammare), utan *verklig* förlust för köparen kan betalas dyrare än det amerikanska. Hvad smöret angår, har, oaktadt den noggrannaste uppsigt, förfalskningar medelst blandningar med importeradt konstgjordt smör ofta ifrågakommit, och nu senast i en sydsvensk stad, der såväl dylika blandningar som s. k. amerikanskt smör konfiskerats. Den, som blir lidande på smörförfalskningen, är i allmänhet den mindre bemedlade köparen, hvarföre äfven i detta fall en hämsko på ofoget i form af en lämplig tullsats lika litet vore honom som hvarje annan köpare till skada.

Med bibehållande i öfrigt af den bland såväl protektionister som frihandlare häfdvunna åsigten, att råmaterialier för industrien böra minst och sist beläggas med tull, har jag dock med afseende på råämnet för tillverkning af *sprit* (majs) af såväl moraliskt-sedliga motiv — då ju väl fördyrandet af nämnda njutningsmedel åtminstone i någon mån motverkar både bruket och missbruket af detsamma — som för att äfven på detta sätt, då man ju ej med skäl kan anses träda någons rätt för nära, räcka våra strandsatta jordbrukare en välbehöflig hjälp. En stor del af våra jordtorpare och mindre jordbrukare, isynnerhet i landets magraste bygder, äro, som vi veta, för sin bergning till väsentlig del hänvisade till potatisodling, och då sprittillverkningen väl svårligen för närvarande kan förbjudas, må vi i så måtto göra en dygd af ett ondt, som man ej nu kan blifva qvitt, att dessa våra måhända torftigaste landsmän beredas afsättning för sin hufvudsakliga jordbruksafkastning, potatis.

På grund af hvad här ofvan sagts vågar jag föreslå,

att Riksdagen beslutar införseltull på nedan nämnda artiklar:

fläsk	per	1 kilogram	15 öre,
ister	»	1 »	10 öre,
kött	»	1 »	7 öre,
smör (äfven konstgjordt) ..	»	1 »	15 öre,
ost	»	1 »	15 öre,
majs (malen och omalen) ..	»	100 »	2 kronor.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 13 maj 1887.

And. Gust. Björkman
från Kronobergs län.